

עת"א 50095/01/15 - פ א נגד משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר- מחלקת האסיר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 50095-01-15 א(אסיר) נ'
משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת
האסיר ואח'
לפני כב' השופטת מיכל ברנט

העותר	פ א
נגד	
המשיבים	1. משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר 2. מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ העותר - עו"ד חן המאירי

ב"כ המשיב - עו"ד ליאור קורן

העותר הובא

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לא ביקשתי את תשובת המשיב.

העותר נדון למאסר של שנה ו- 4 חודשים לאחר שהורשע בביצוע עבירות של הסעת שוהים בלתי חוקיים, גניבה מרכב, התפרצות, הפרת הוראה חוקית והוא מרצה מאסרו החל מיום 25/2/14.

הסטטוס של העותר השתנה עת ניתן גזה"ד בעניינו ביום 11/12/14, בעקבותיו הפך לשפוט ומיון לבית הסוהר אלה.

בעתירה נטען כי העותר ריצה 2 שליש מתקופת מאסרו ביום 9/1/15, ודין בוועדת השחרורים קבוע ליום 25/2/15, הוא פנה לאחרונה למרכז אלעמל לצורך הכנת תוכנית שיקום, זהו מאסרו הראשון וסיכויי לזכות שחרור מוקדם הינם גבוהים, העברתו לבית סוהר אלה תגרום לו סבל בשל הצורך בהתאקלמות מחודשת לצד סרבול בפגישותיו עם באת כוחו ועם נציג מרכז אלעמל.

בכתב התשובה נטען כי מדובר בהעברה עת הפך העותר מעצור לאסיר, וועדת המיון בדקה את נתוניו האישיים ונסיבותיו

עמוד 1

והוחלט על מיונו לבית הסוהר אלה לאור עומס הממתינים למקומות כליאה במרכז, הדיון בוועדת השחרורים יוותר על כנו ושיקולי נוחות של ב"כ העותר ונציג מרכז השיקום, אינם מצדיקים הותרתו של העותר בבית המעצר בו היה מצוי עד עתה.

במהלך הדיון, ומבלי שהדבר נטען בעתירה, הפנתה ב"כ העותר לגזר דינו של העותר ממנו עולה כי ביום 25/5/14, הועבר העותר למיון מב"ן שב"ס בשל חשד למצב פסיכוטי, שהה בתנאי אשפוז במחלקה סגורה, בהמשך הועבר למחלקה פסיכיאטרית פתוחה כשהאבחנה היתה אפיזודה פסיכוטית חריפה בבית המעצר, אפיזודה אשר חלפה בהשפעת טיפול תרופתי.

ביום הדיון בביהמ"ש השלום בירושלים הוצג לביהמ"ש תסקיר משלים ממנו עלה כי העותר מתפקד באופן תקין, נמצא באגף מתקדמים של שב"ס, אינו מצוי בקשר עם עובדת סוציאלית ואינו מבקש עזרה, כך שעולה למעשה מן המסמכים כי מדובר במצב שארע בעבר ולא קיים עוד כיום.

כפי שנפסק לא אחת, שיבוץ אסירים למקומות כליאה הינו בליבת שיקול הדעת המנהלי של שב"ס אשר ממין את האסירים לפי נתניהם ולפי צרכי שב"ס כשהחלטות מסוג זה מתבססות על מגוון רחב של שיקולים.

עוד נפסק כי התערבות ביהמ"ש בשיקולי שב"ס במיון אסירים תהא במקרים חריגים ביותר.

לא מצאתי כי דיון בוועדת השחרורים, כמו גם נוחות ב"כ העותר ונציג אלעמל, נופל לגדר המקרים החריגים ולפיכך הנני דוחה את העתירה ומבטלת את הצו הזמני שניתן על ידי כב' הנשיא א.טל.

הדיון שנקבע ליום 25/2/15 בפני וועדת השחרורים יוותר על כנו והעותר יובא לדיון על ידי שב"ס.

ניתנה והודעה היום ו' שבט תשע"ה, 27/1/15 במעמד הנוכחים.

מיכל ברנט, שופטת